

ISSN 2194-3883

* மார்ச் 4 * திங்கள்தேவு 4 * மார்ச், 2019

சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழ்யல் ஆய்விதழ்

பதிப்பாசிரியர்கள்

சிறுமி. மு. கலைஞர்

முனைவர் கு. நூல்வரி சௌகிள் மற்றும்

தொகுதி - 2

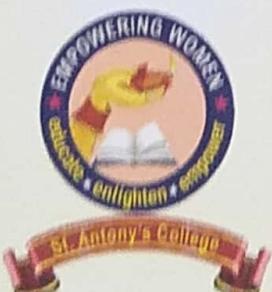

புனித அந்தோனியார் பெண்கள்
கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
மற்றும்

சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழ்யல் ஆய்விதழ்
இலக்குப் பதிப்பு
பள்ளாட்டுக் கருத்துரல்கள்

“பண்ணோக்குப் பாரிசையில் கௌகிகண கௌகிகியாங்கள்”

தமிழ்த்துறை

புனித அந்தோனியார் பெண்கள்
கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
ஒப்பு அள்ளுக்கு நகர், தாமதம்பாளூ,
நின்றுக்கல் - 624 005.

UGC Approved Journal Number: 40729

VOLUME 3 | SPECIAL ISSUE 4 | MARCH 2019

Shanlax International Journal of Tamil Studies
(A Peer-reviewed - Scholarly Indexed Quarterly Journal)

INTERNATIONAL
STANDARD
SERIAL
NUMBER
INTERNATIONAL CENTRE

PKP
PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS
OPEN JOURNAL SYSTEMS

SHANLAX
INTERNATIONAL JOURNALS
editor@shanlaxjournals.in | www.shanlaxjournals.in

29	நாலடியாரில் செல்வ நிலையாமை சௌ. ஜான்சி ராணி	116
30	பதிற்றுப்பத்தில் சாரியைப் புணர்ச்சி கி. ஹரிஹரன்	121
31	சீவக சிந்தாமணியில் சமண சமய அடிப்படைக் கொள்கைகள் கா. ப. இலக்கியா	125
32	இலக்கணத்தில் தோழிழார் அறிமுகம் ம. ஜெயலெட்சுமி	129
33	எஸ்.ரா.வின் புதினங்களில் வறுமை அ. கலையரசி	132
34	சிவவாக்கியர் பாடல்களில் இறைமை கா. காளீஸ்வரி	136
35	வ.சுப.மாணிக்கனாரின் ஏழிளாந்தமிழ் செ. கவிதா	140
36	வாஸந்தியின் புதினங்களில் உளவியல் அணுகுமுறை திருமதி மு. கவிதா	144
37	திருக்குறளில் அணிநலன் ச. கொடியரசு	149
38	கதைமாந்தர்களின் பண்புகள் வழி அற ஒழுக்கம் சி. கோகிலா	153
39	கடையேழு வள்ளல்களின் சிறப்புகள் வா. கிருஷ்ணபிரியா	158
40	தமிழ் புனைகதைப் படைப்புக்களமும் கருத்து நிலையும் அ. குமார்	162
41	'கடல் புரத்தில்' - இனவரைவியல் பார்வை க. வத்சா	165
42	குறுந்தொகையில் செவிலித்தாய் மு. கவிதா	168
43	வள்ளுவரின் பார்வையில் சமுதாயம் சுப. முருகன்	171
44	கபிலர் பார்வையில் தலைவியின் ஆளுமைத்திறன் ம. முத்துச்செல்வி	173

നൂല്പത്യാരില് ചെല്വ നീക്കൈയാക്കമ

முனைவர் ஜெ. ஜான்சு பாஸ்
உதவிப் பேராசியர், தமிழ்த்துறை
ஜெஅமகளிர் கல்லூரி, பெரியகுடம்

മുൻക്കാര്യ

அற இலக்கியங்களுள் நாலடியா குத்தும் சூது அதன் அடிநாதமாக விளங்குவது நிலையாமை ஆகும். நிலையாமைக் கருத்தியலைப் பெருமளவு மக்கள் விரும்பாத இன்றைய குழலிலும்கூட நாலடியார் இன்றியமையாத நூலாக விளங்குகிறது. மனித வாழ்வில் ஏழாற்றம், இழப்பு, பிரிவு, சோதனை, துணப்பம், ஏற்படுகிற குழலில் நிலையாமைக் குறித்த பிரச்சினைகள் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதிகின்றன. ஆசையே துன்பத்திற்குக் கருத்துக்கள் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதிகின்றன. ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம் என்றும் இதுவும் கடந்துபோகும் என்றும் உணரும் குழலில் நிலையாமைக் கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ளவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் நிலையாமைக் கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ளவும் தாக்கம் நாலடியாரில் எதிரொலிப்பது இயலும். சங்க இலக்கிய நிலையாமைத் தாக்கம் நாலடியாரில் எதிரொலிப்பது காலத்தால் இயல்பானது. நாலடியார் காட்டும் செல்வ நிலையாமையை ஒக்கட்டுரை மதிப்படுகிறது.

लेस्ट: ३

கிள்பிகம்: 4

ମାତୁମ୍ବିନୀ

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

കുറഞ്ഞ നിലയാനുഭവം

உலக வாழ்க்கையில் செல்வம் இன்பத்திற்கு மிகவும் அடிப்படை தேவையாகும். போதிய அளவில் இல்லாத போது வாழ்க்கை மிகவும் வருத்தமுடையதாகிறது. இதையே பொருள் இலாருக்கு இவ்வுலகு இல்லை என்று குறஞம் கூறுகிறது. இப்படி மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றினை நிலையாமை எனக்கருதி ஒதுக்க வேண்டும். செல்வம் ஓரிடத்தில் நிலைப்பெற்று இருக்காது. அதனால் அளவுக்கு மீறிய ஆசை வைக்க வேண்டாமென்றும், முடிந்தவரை பிறருக்கு உதவி செய்து வாழவேண்டும். நிலையாமை என்பதில் செல்வத்தின் மேல் எழும் ஆசையைத் தழுப்பதே முதன்மையானதாகும்.

வாழ்க்கை மாறும்

செல்வம் இவ்வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் நிலையாக நிலைத்து நிற்பதில்லை. காலம் செல்லச் செல்ல மனித வாழ்க்கையும் மாறும் என்பது உலக நியதி. உலக நியதிக்கு ஏற்பாடு நம் முன்னோர்களும், அரசர்களும் வறுமையால் வாடக்கூடிய ஏழை மக்களுக்கும், புலவர்களுக்கும் தங்களிடமுள்ள செல்வத்தை வாரி வழங்கியுள்ளனர். அவர்களுக்கு இச்செல்வம் நிலையானது அல்ல என்பது தெரிந்ததனாலேயே தானத்தைச் செய்துள்ளனர். செல்வமானது ஒரு மனிதனை உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டு செல்லவும், தாழ்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்லவும் தெரியும் இதையே,

“அங்குவை யண்டி அமர்ந்தில்லாள் இட்ட

மருசிகை நீக்கியுண் டாரும் வறிஞராய்ச்

சென்னிப்பா இடக்குக் கூம்பனிங். செல்வம்சன்

“பண்டாக வைக்குப்பாற் வன்று”

(五〇四〇:1)

ஆமு சவையுள்ள உணவை அன்பு மனவில் இன்னும் உண்ணுக என்று ஊட்டி உபசரிக்க உண்டு மகிழ்ந்தவர்கள் வாழ்க்கை அப்படியே நிலைத்திருக்காது. ஒரு நாள் மாழும் வறுமையை அடையக் கூடும் வறுமையால் வாட நேரிடும். ஒரு வாய்க் கூழுக்குப் பிறர் வீடு தேடிச் சென்று பிச்சை எடுக்கவும் நேரிடலாம். இவை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் செல்வம் நிலையில்லாத நிலையில்லாத செல்வம் பணக்காரனையும் ஏழையாக்கும் செல்வம் உள்ளவனை வறுமை ஆக்கும்.

**“கடகம் செறிந்ததம் கைகளால் வாங்கி
அடு பழித்துக்கொண் ட்டுக் குடைகலனா
உப்பிலி வெந்தத்தின் ரூள்ளந்து வாழ்பவே**

துப்பரவு சென்றுலந்தக் கால்”

(நாலடி-289)
துப்க்கும் பொருள்களைல்லாம் கெட்டழிந்து போய் வறுமைவந்த போது, முற்காலத்தில் கடக மென்னும் ஆயரணங்கள் நிறைந்திருந்த தமது கரங்களால் இப்போது கீரையை வளைத்துப் பந்ததெடுத்துச் சமையலாக்கி சங்கை எடுக்கப்பட்ட பனங்காயே உணவு உண்ணும் கலமாக, உப்பின்றி அந்த வெந்த கீரையைச் சாப்பிட்டு மனவெழுச்சி இல்லாமல் வாழ்வார்கள். எனவே செல்வம் இருக்கும்போது ஆடம்பரமாக உணவு உண்டவர்களும், வாழ்க்கை நடத்தியவர்களும் ஏழை இலைக்கு மாழும் போது ஒரு வேளை உணவுக்காக பிறர் வீடுதேடிச் சென்று பிச்சை எடுக்க நேரிடும். நிலைமை தன்னை நாடி வரும் போது தனக்குரிய அறத்தை இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உண்டாகிய புகழினைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். அறத்தை தேவையான போதே செய்து கொல்வது சாலச்சிறந்ததாகும்.

மகிழ்ந்து வாழ்தல்

ஒருவன் வாழ்க்கையில் தீடுமென்று செல்வந்தனாகலாம். ஒருவன் கடினப்பட்டு உழைத்து சிறிது சிறிதாக செல்வத்தைச் சேர்க்கலாம் எப்படி சேர்த்து வைத்து செல்வத்தை பிறரோடு சேர்ந்து நல்வழிக்குப் பயன்படுத்தும் போது இருவருக்கும் நன்மையே வந்து சேரும் ஒரு போதும் தீமை வந்து சேராது. இதை,

“துகள்நீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப்

பகடு நடந்த கூழ் பல்லாஜோ டுண்க

அகடுற யார்மாட்டும் நில்லாது செல்வம்

சுகடக்கால் போல வரும்”

(நாலடி-2)

சிறுகச் சிறுகச் சேர்ந்த பெருஞ்செல்வம் ஆனாலும் அப்பெருஞ்செல்வம் இருக்கும் போதே நட்போடும், சுற்றுத்தோடும் பகிழ்ந்துண்டு வாழுங்கள். இல்லையென்றால் அச்செல்வம் உங்களை விட்டு ஒரு நாள் ஓடிவிடும் வண்டிச் சக்கரம் போல் சுழலும் செல்வ நிலையாமையை நிவைத்து அது இருக்கும் போதே அதன் பயனை அனுபவித்து மகிழ்க்.

“பட்டப்பில படைத்துப் பலஜோடு டுண்ணு

முட்டப்பெருஞ் செல்வ ராயினும்”

வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய செல்வராயிருந்தாலும் அவற்றை நம் உற்றார் உறவினரோடும், நண்பர்களோடும் சேர்ந்து உண்டு மகிழ வேண்டும். செல்வத்தை இழந்த பின்பு நம்மிடம் பொருள் இருக்கும் போது உறவினரோடுன வாழ்ந்திருக்கலாமே என்று வருத்தப்படக்கூடாது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில்,

“அந்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்

(நாலடி-333)

அந்துப ஆங்கே செயல்”

திருக்குறளும் செல்வத்தை இழந்த பின்பு வருத்தப்படுவதை விட இருக்கும் போதே பிறரோடு சேர்ந்து உண்டு மகிழலாம் என்கிறது.

மண்ணின் நிலை

நாட்டை ஆளும் அரசர்கள் மன், பொன், பொருள், ஆகிய மூன்றிற்காகவும் போர் புரிவர். சங்க இலக்கியத்தில் மன்னர்கள் போர் புரியும் போது நாட்டையே கடுகாடாக்கி பொருளை கவர்ந்தும், அழித்தும், பெண்களை அடிமைகளாகவும் கொண்டு செல்கின்றனர். செல்வத்திற்காகப் போர்

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் - "பன்னோக்குப் பார்வையில் இலக்கண இலக்கியங்கள்"

புரியாமல். இருக்கும் செல்வத்தை வைத்து குடிமக்களை நல்முறையில் வழி நடத்திச் செல்வதும், வழியவர்களுக்க கொடுத்து உதவுவதாகவும் நன்மையே கிட்டும். அரசன் நேர்மையான வழியில் செல்லாமல் குறுக்கு வழியில் சென்றால் நாட்டை இழந்து வறுமையால் வாட நேரும், இதையே,

"யான யெருத்தம் பொலியக் குடைமிழற்கீழ்

சேனைத் தலைவராய்க் சென்றோரும் ஏன்

விளைவுப்பு வேறாகி விழுவாதாம் கொண்ட-

முனையான மாஞ்சள் கொள்"

(நால்தி3)

யானைப் படை குழ வேண்கொற்றுக் குடை விளக்கப் படை நடத்திச் சென்ற பேரரசர்கள் நிலை கூட ஒரு நாள் மாறும். அவர்களும் நாட்டை இழந்து, படையை இழந்து வறுமையடைய நேரிடும். சூர அவர்களின் பட்டத்தரசிகளை பகை மன்னர்கள் சிறை பிடித்துச் செல்வும் நேரிடும். எனவே ஒரு இடத்தில் நிலையில்லாம் உருண்டு ஓடும் செல்வும் அரசனையும் ஆண்டி ஆக்கிவிடும்.

அரசனாக இருந்தாலும் தன்னுடைய அறநெறியிலிருந்து தவறாமல் மறுமைக்கு வேண்டிய அனைத்து நாட்செயல்களைச் செய்யவேண்டும்.

உலகத்தில் உண்டாகும் இறப்பு அனைத்துக்கும் காரணமானவன் (யமன்). எக்காலமும் கூற்றுவன் தோன்றுவான் அன்றி அவனிடம் அருள் என்பது சிறிதளவுமில்லை. ஆதலால் செல்வும் நிலையாமையேயன்றியும் நிலையல்ல என்பதை உணர்ந்து தனக்கான வரங்களையும், புகழினையும் காலத்திற்கு ஏற்ப விரைவில் செய்ய வேண்டும்.

காலத்திற்கு ஏற்ப விரைவில் செய்ய வேண்டும்

"நின்றன நின்றன நில்லா எனவுணர்ந்
தொன்றின ஒன்றின வல்லே செயின்செய்க,
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்

(நால்தி4)

வந்தது வந்தது கூற்று"

நன்றிருக்கும் என்றும் நிலைத்திருக்கும் என்றும் நாம் நினைத்துத் தேடிய செல்வும் நிலைக்காது. ஒரு நாள் நம்மை விட்டுப் போய்விடும். எனவே இப்போதே பிறர்க்கு உதவி வாழ வேண்டும். நல்லவற்றைச் செய்துவிட வேண்டும் இல்லையென்றால் ஒவ்வொரு நாளாகக் கழியும் நமது வாழ்நாள் நிலைவற்றைச் செய்துவிடும். சினம் கொண்டுவரும் எனன் நம் உயிரை ஒரு நாள் முற்றிலுமாகக் கொந்து சென்று விடுவான். இதைப் போலவே,

"நில்லாது செல்வம்; நிலவார் உடம்படைந்தார்;

செல்லார் ஒருங்கென்று சிந்தித்து நல்ல

அருள நம் புரிகுவி ராயின

இருளூறு சிவகதி எய்தலோ எளிதோ?"

(யா.வி. 55)

யுப்பருங்கல் விருத்தியுரையும் இதையே கூறுகிறது.

"என்னாலும் ஒன்றுதம் கையுப் பெற்றக்கலை

பின்னால் தென்று பிடித்தரா முன்னே

கொடுத்தார் உயப்போவர் கோடில்தீக் கூற்றும்

தொடுத்தாறு செல்லும் சூரம்"

(நால்தி5)

எப்படியாவது பாடுபட்டுத் தேடிய செல்வத்தைப் பிறர்க்கு உதவி வாழாமல், பிற்காலத்தில் தனக்கு உதவும் என்று பூட்டி வைத்து வாழ்பவர் வாழ்க்கை கொல்லும் எனன் பிடியில் இருந்து தப்பிக்க முடியாது. எனவே பிறர்க்கு உதவி வாழும் வாழ்க்கையே இறவாத புகழ்பெற நன்னெறியில் செல்வதற்கான சிறந்த வழியாகும்.

கூற்றுவன் யாருக்காகவும் எதற்காகவும் தம்முடைய செயலை நாளை பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருப்பதில்லை. தன்னுடைய பாசக்கயிற்றால் கட்டி அனைத்து அருந்தாமல் நல் வழியில் செல்ல வேண்டிய அறத்தினை விரும்பிச் செய்ய வேண்டும். தனக்குரிய செல்வத்தை பூட்டி வைப்பதால் தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாது. எனவே எக்காலத்திற்கும் பயன்படும் நல்வழிக்கே செலுத்த வேண்டும்.

பிறவியின் பயன்

தொடக்கம் என்றால் முடிவு உண்டு. அதைப்போலவே மனிதன் என்று பிறந்தானோ அன்றே இறப்பும் முடிவு செய்யப்படும். வாழும் நாள் இவ்வளவு தான் என்று யாராலும் கூற முடியாது. ஏதிரியின் பிடியிலிருந்து தப்பித்தாலும் மெனின் பிடியிலிருந்து தப்ப முடியாது. எனவே பொருள் இருக்கும் போதே அதைக் கொண்டு ஏழை எளியர்களுக்கு உதவி செய்து வாழ வேண்டும். இதையே “இழைத்தான் எல்லை இகவா; பிழைத்தொரீகுக் கூற்றும் குதித்துப்பந்தார் ஈங்கில்லை ஆற்றப் பெரும்பொருள் வைத்தீ வழங்குமின், நாளைத் தழிகும் தழிகும் தண்ணம் படும்”

(நாலடி) வாழ்நாள் இவ்வளவுதான் என்று விதித்த எல்லையில் இருந்து யாராலும் மீள முடியாது. எமன் பிடியில் இருந்து தப்பி அதிக நாள் வாழுவும் முடியாது. எனவே இன்று பொருள் நிறையப் பெற்றிருப்பவர்களே! ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி வாழுங்கள். செல்வத்தைப் பிறருக்கு வழங்கி மகிழுங்கள். நாளை என்ன நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. வாழ்நாள் முடிந்து சாவுப்பறை ஒலித்தாலும் ஒலிக்கலாம். எனவே இருக்கும்போதே அறம் செய்யுங்கள் என்று தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும்,

“கூற்றும் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றவின் ஆற்றும் தலைப்பட்ட டவர்க்கு”

(குறள்: 269) தவம்புரிந்து பேராற்றலை பெற்றவர்கள் சாவைத் கடந்து வாழுவும் முடியும். வாழ்நாளின் எல்லைகளைக் கடந்து வாழ முடியும் என்பது கருத்தை அறநெறிச்சாரமும் விளக்குகிறது. எனவே எச்சுழிநிலையிலும் செல்வம் தன்னிடம் தானே உள்ளது என்றெண்ணி பிறருக்கு உதவாமல் இருந்து விடக்கூடாது. தேவைப்படும் போது பிறருக்கு உதவினால் போதும் என்ற மனநிலை இல்லாமல் எப்போதும் பிறருக்கு பொருளுதவி செய்ய வேண்டும். இதை ஒட்டினே நாலடியாரும்,

“தோற்றும்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலும் கூற்றும் அளந்துநும் நாளுண்ணும்; ஆற்ற அறஞ்செய் தருளைடையீர் ஆகுமின்; யாரும் பிறந்தும் பிறவாதா ரில்”

(நாலடி)

தோன்றி மறையும் குரியனால் உண்டாகும் இரவையும், பகலையும் அளவாகக் கொண்ட நாள் என்ற வாளால் எமன் வாழ்நாள் ஒவ்வொன்றையும் உண்டு தீர்த்து வருகிறான். எனவே, உயிருடன் இருக்கும் போதே அடுத்தவர்க்கு உதவி வாழும் அன்டுடையவர்களாக மாறுங்கள். இல்லை என்றால் மனிதனாய்ப் பிறந்தும் பயனில்லாது போய்விடும். மனிதப் பிறவியின் பயனே பிறருக்கு உதவி வாழ்வது என்பதே ஆகும்.

“நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிரிடும்

வாளது உணர்வார்ப் பேறின்”

(குறள்: 334)

ஒவ்வொரு நாளும் காலை, நண்பகல், மாலை என ஒன்றுபோல் தோன்றி ஏமாற்றும். உண்மையில் அது நம் வாழ் நாளைச் சிறிது சிறிதாய்க் குறைக்கும் வாள் ஆகும். எனவே மனிதராய் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உயிருடன் இருக்கும் போதே தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பிறருக்கு உதவி செய்து வாழ வேண்டும். மனிதப் பிறவியின் பயனே பிறருக்கு உதவுதல். சமண சமயத்தின் கொள்கைகளில் மனிதன் வீடுபேறு அடைவதற்கு தடையாக இருப்பதில் இதுவும் ஒன்று. எனவே மனிதன் வீடுபேறு அடைவதற்கு இவை நிலையல்ல என்பதை புரிந்தான் என்றால் எவ்வுயிருக்கம் உதவி செய்வான்.

உதவி செய்யாதவனின் நிலை

மனிதப் பிறவியின் பயனே பிறருக்கு உதவி செய்து வாழ்தலாகும். உன்னதமான இப்பணியை விட்டு விட்டு யாருக்கம் உதவி செய்யாமல் இருப்பவர்களால் எப்பயனும் இல்லை. தான் சேர்ந்து வைத்த செல்வத்தை தானும் அனுபவிக்காமல், பிறருக்கும் கொடுத்து உதவி செய்யாமல் இருப்பவர்கள் இறந்தவர்களுக்குச் சமமாகக் கருதப்படுவார். இதை அடியொற்றியே,

“உண்ணான் ஒளிகிறான் ஓங்கு புகழ்செய்யான்
துண்ணாருங் கேளிர் துயர்களையான்- கென்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல்
இழந்தான்னென்னப் படும்”

(நாலடி:9)

தானும் உண்ணாமல். பிறர்க்குதலிப் பெருமைப் படாமல், புது சேர்க்கலாம். தன் சுற்றுத்தார் துயர் தடைக்கப் பொருளைத் தந்து உதவாமல், தேடிய செல்வத்தை வீணாக பூட்டி வைத்துக் காத்திருப்பவன் வாழ்க்கை சீ...சீ... வாழ்க்கையா- அது! அப்படிப்பட்டவன் இருந்தாலென்ன? போனாலென்னா? அவன் இருந்தாலும் இறந்தவனாகவே கருதப்படுவான். மேலும் உதவி செய்யாதவர்களின் செல்வமானது அவர்களுக்கும் பயன்படாமல் பிறருக்கும் பயன்படாமல் அழிந்து போகும். இதையே,

“உடாதும் உண்ணாதும் தம்ஹட்டுப் செந்தும்
கொடாது நல்லறமும் செய்யார்- கொடாது
வைத்தீடி னார்ஜிமிப்பர்; வாஞ்தோப் மலைநாடு!
உய்த்தீட்டும் தேனீக் கரி”

(நாலடி:10)

அடுத்தவரை நெருங்கவிடாமல், தானும் உண்டு மகிழாது பாடுபட்டுத் திரட்டிய நேணப் பிறர் எடுத்துச் செல்லத் தேனீக்கள் தாம் மகிழ்ந்து சாகும். அதுபோல், பாடுபட்டுத் தேடிய செல்வத்தை பகிர்ந்துண்டு வாழாதவர் வாழ்க்கையும். செல்வமும், வான் முட்டும் மலைவளமிக்க நாட்டுக்குத் தலைவனே! அவர்களுக்கும் உதவாது, அடுத்தவர்களுக்கும் பயன்படாது பறிபோகும்.

“ஈட்டிய தேஷ்டு மனம் கண்டு இரதமும்
கூட்டுக் கொண்டந்துஒரு கொம்புகிடை வைத்திடும்
ஒட்டத்து ஏந்திட்டு அது வலியார் கொளக்
காப்பிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாரே”

(திருமந்திரம்:171)

இங்கு வலியார் என்று குறிப்பிட்டது வேடர்களை அவர்கள் தேனைடையை எடுக்கும்போது, தேன்க்களுக்கும் தீங்கு செய்யும்படி ஆகும். யாருக்கும் கொடுக்கிற மனமில்லாதவரின் செல்வத்தைப் பறித்து செல்பவரால் உடையவருக்கும் தீங்கு நேரிடும். தாம் உண்ணாமல் பிறருக்கும் கொடுத்து உதவாத நிலைய பொருள் இருந்தாலும் பயன் ஏதும் இல்லை. பிறருக்கு உதவாதவரின் நிலையோ உதவாத நிலைய பொருள் இருந்தாலும் பயன் ஏதும் இல்லை. செல்வமானது நின்று நிலையாக இருப்பதில்லை. என்றென்றும் தீமை மிகுந்ததாக அமையும். செல்வமானது நிலையாக இருப்பதில்லை. குரியன் காலையில் தோன்றி மாலையில் மறைவது போல செல்வமும் சிறுகச் சிறுக குறையும். எனவே விடும். நிலவானது வளர்ந்து தேய்வது போல செல்வமும் சிறுகச் சிறுக குறையும். எனவே நிலையில்லாத செல்வத்தை சேர்த்து வைத்து பெருமைப்படுவதை விட நிலையான அறுத்தைத் தேடி நிலையில்லாத பல்வேறு அடைவதற்கான வழியையும் மனிதனாய்ப் பிறந்த பயனையும் பெற்று வாழ வேண்டும் என்று தெளிவுபடுத்துகிறது.

முடிவுரை

நாலடியார் பல்வேறு அறக் கருத்துக்களின் தொகுப்பாக இலங்குகிறது, சங்க இலக்கியம், சங்க மருவிய இலக்கியம், காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், பிற்கால நீதி நூல்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பல்வேறு அறநெறிகளும் அந்நூலில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. அவ்வற நெறிகளுள் தலையாயது பகிர்ந்து உண்ணலும் இன்னா செய்யாமையுமாகும். அவற்றையே செல்வ நிலையாமை என்னும் கருத்தியலில் நாலடியார் இயற்றிய புலவர் பலரும் பல்வேறு பாடல்களில் வலியுறுத்தியுள்ளனர். செல்வம் நிலையில்லாதது எனவே பொருள் சேர்க்க விழையாமல் சேர்த்த பொருளைப் பகுத்துண்டு வாழ்க என்று அறிவுறுத்துகின்றது. உயிர் - வாழ்நாள் நிலையற்றது; இறப்பு எந்த வயதிலும் எவருக்கும் ஏற்படலாம்; எனவே நெடுநாள் வாழ்வோம் என்று என்னி பொருள் சேர்க்க வேண்டாம்; புறத்தழகிற்கு ஏங்க வேண்டாம்; சான்தோர் பழிக்கும் வினைகளை செய்ய வேண்டாம் என்று உணர்த்துகின்றது. நாலடியார் அறநெறிகள் பல ஒதினாலும் செல்வ நிலையாமைக் கருத்தே இதில் அழுத்தம் பெற்றுள்ளன.